

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«Το Κομιτήριο της Πράγας» κυκλοφορεί αυτές τις ημέρες στα ελληνικά και ο ιταλός συγγραφέας μιλάει αποκλειστικά στο «Βήμα» για τον αντισημιτισμό, τον ρατσισμό και την επίδραση των χαλκευμένων «Πρωτοκόλλων των Σοφών της Σιάνη» στην εποχή μας.

ΟΥΜΠΕΡΤΟ ΕΚΟ

“Μας τρέφουν οι θεωρίες συνωμοσίας”

ΤΟΝ ΑΝΑΛΑΣΣΗ ΒΙΣΤΩΝΗΤΗ

Tρίαντα χρόνια μετά το «Όνταμα του ρόδου» που υπήρξε μια από τις μεγαλύτερες εμπορικές επιπτώσεις παγκοσμίως (και στη χώρα μας), και αφού μεσολάθισαν στο μεταξύ άλλα τέσσερα μυθιστορήματα, ο Ουμπέρτο Εκό έβδομες τον περασμένο Οκτώβριο το «Κομιτήριο της Πράγας» που θα κυκλοφορίσει στις 8 Απριλίου και στα ελληνικά από τις εκδόσεις Ψυχογής σε μετάφραση του Τούρκογράφη μιας διάλεκτης Ευρώπης και του πώς ο αντισημιτισμός της εποχής κυριάρχησε σε μεγάλο μέρος της κοινωνίας της. Πάσι δημιουργήθηκαν τα πλαστά «Πρωτοκόλλα των Σοφών της Σιάνη» από την Οχράνα, τη μυστική αστυνομία του τάφρου, και πώς σε τούτο το ίδια κινηθήκαν κατάσκοποι, δαλαφόνοι, ελεύθεροτεκτονες, μέλη αποκρυφιστικών οργανώσεων αλλά και της Καθολικής Εκκλησίας. Στο Παρίσι, στην Ιταλία, στην Πράγα εκτίλοσαν την υπόθεση αυτού του συναρπατικού βιβλίου που διαβάζεται σαν αστυνομικό μυθιστόρημα αλλά και σαν περίγραφο στη σκοτεινή γλυκύρα του ευρωπαϊκού 19ου αιώνα, ο οποίος αποτέλεσε και τον επόμενο. Επικοινωνήσαμε με τον συγγραφέα που την επικεράπια στα ελληνικά μάς παραχώρησε τη συνέντευξη που ακολούθησε αποκλειστικά για «Το Βήμα».

«Εποτέλευτο σοεξιμιθόστρημα το Κομιτήριο της Πράγας» αναφέρεται στάντα στα δύο στην πλαστογραφία, στους ελευθεροτεκτονες και στην ένωση της Ιταλίας. Το κέντρο του μυθιστορήματος ήμενος νομίζω όπωνταν αντισημιτές. Πώς επηρέασε ο αντισημιτισμός της ζωής και την κοινωνία της συγχρονής Ευρώπης;

«Ο αντισημιτισμός σήμερα μοιάζει να μην είναι ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (με εξαίρεση πρωινάς τις αραβικές χώρες όπου παραμένει αξεδιάλυτα αναγμεγμένος με τον αντι-

σιωνισμό). Αυτό δύο μας φοβάμας ποις είναι σημαντικός. Για τούτο είναι σημαντικό να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε εναντίον του ρατσισμού»,

— Χαρακτηρίζετε τον Εμμόνε Σιμονίνη, τον κεντρικό - φανταστικό - χαρακτήρα του βιβλίου σας, «τον πιο μισητό άνθρωπο στον κόσμο». Πώς τον συνδέετε μεταξύ αλλά, υπαρκτά ιστορικά πρόσωπα του μυθιστορήματος;

«Ο παπούς Σιμονίνη υπήρχε ιστορικός χαρακτήρας ή τουλάχιστον υπάρχει ένα ιστορικό ντοκουμέντο, μια επιστολή προς τον πνούμενο Μητρούλη που γεγράφη από τον κάπτερ Σιμονίνη, όπος ήταν στο μυθιστόρημά μου. Ο εγγονός του Σι-

μονίνη είναι ο μόνος φανταστικός χαρακτήρας στο μυθιστόρημά μου, στον οποίο απέδωσα πράξεις που έγιναν δημόσιες από ιστορικά πρόσωπα.

— Χαρακτηρίζετε τον Εμμόνε Σιμονίνη, τον κεντρικό - φανταστικό - χαρακτήρα του βιβλίου σας, «τον πιο μισητό άνθρωπο στον κόσμο». Πώς τον συνδέετε μεταξύ αλλά, υπαρκτά ιστορικά πρόσωπα του μυθιστορήματος;

— Χαρακτηρίζετε τον Εμμόνε Σιμονίνη, τον κεντρικό - φανταστικό - χαρακτήρα του βιβλίου σας, «τον πιο μισητό άνθρωπο στον κόσμο». Πώς τον συνδέετε μεταξύ αλλά, υπαρκτά ιστορικά πρόσωπα του μυθιστορήματος;

φώνητη Σιάνη ήλαβε χώρα στο εβραικό κομιτήριο της Πράγας. Υπάρχει κάποιο υπόβαθρο γι' αυτό;

«Η ευάνταπο στο κομιτήριο της Πράγας εφευρέθηκε από τον Γκέντισε (έναν πραγματικό γερμανό κατάκοπο και πλαστογράφο) στο μυθιστόρημά του Biarritz. Στο διάρκεια του μυθιστόρημά του διαβάζει, αντηθετικά, πως εφευρέθηκε από τον Σιμονίνη και στη συνέχεια αντηγράφηκε από τον Γκέντισε. Εκείνο που αλλιώνει ιστορικά είναι πως η συνάντηση αυτή συνέφερε ότι ο πραγματικός από πολλές πηγές κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, σε διάφετες περιπτώσεις που περιλαμβάνουν στο μυθιστόρημα. Επιπλέον, πολλές από τις προβλέψεις που αποδίδονται στα εβραίοι σε το κομιτήριο κατάκοποι στρόφιο χρησιμοποιήθηκαν στα «Πρωτόκόλλα των Σοφών της Σιάνη».

— Είναι αυτό μια μεταφορά για δύο συμβαίνουν σήμερα;

«Νομίζω ότι κάθε μυθιστόρημα συνιστά μια μεταφορά για τα δύο συμβαίνουν σήμερα. Συντοτες διάλεις οι μηχανογραφίες που αποδίδουν στη σημερινή περιοχή, που απελεύθερεστούν τους αιώνες με αυτές τις αποκλινήσεις πάρτυρες σήμερα ποτέ ποτέ στο Ουμπέρτο Εκό

«Ακάθε μυθιστόρημα συνιστά μια μεταφορά για τα δύο συμβαίνουν σήμερα. Συντοτες διάλεις οι μηχανογραφίες που αποδίδουν στη σημερινή περιοχή, που απελεύθερεστούν τους αιώνες με αυτές τις αποκλινήσεις πάρτυρες σήμερα ποτέ ποτέ στο Ουμπέρτο Εκό

Προδιμοσιεύουμε ένα απόσπασμα από το διεύτερο κεφάλαιο του μυθιστορήματος:

(Από το Ημερολόγιο του Σιμόνη Σιμονίνη)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ:
24 Μαρτίου 1897
Νιόβιδα κάποια αμπηχνία τώρα που κάθομαι να γράψω, λές και ξεγυμνώνω την ψυχή μου, κατόπιν της εντολής —

όχι, για τον Θεό! ας πούμε της συμβούλης – ενώς Γερμανού (ή Αυστριακού, αλλά είναι το ίδιο) Εβραίου. Παιδί είμαι; Ισχνάντα ήταν πορτοκάλια που αναρωτήθηκα για τα πάθη μου, παρά για τα γεγονότα της ζωής μου. Παιοναγαπώ; Δεν μου έρχονται στο νου πολλοί αγαπημένοι...

Ποιον μιαώ; Τους Εβραίους, ηώθω την παρδρήμηση να ποιο, αλλά το γεγονός ότι πελέκυμα τόσο δουλικά στις παροτρίνεις αυτού του Αυστριακού (ή Γερμανού) γιατρού δείχνει ότι δεν έχω την ποτανήν των καταραμένων των Εβραίων.

Για τους Εβραίους ξέρω μόνο σαμουσάδες, δίδαξε ο παππούς; ήξεινοι ο κατεξοχήν θεοεςδαφοί, με δασκάλεις. «Ξεκινούν από την ένονα ότι το καλό πρέπει να πραγματοποιηθεί εδώ και στη μετάθ-

νατον. Ετοι, δρουν αποκλειστικά για την κατάδηπη αυτού του κόσμου».

Τα παιδικά μου χρόνια τα βάρανε το φάντασμά τους. Ο παππούς μοι περιέγραψε εκείνα τα μάτια που σε κατασκοπεύουν, τόσο ψεύτικα που σε κάνουν να παντόζεις, εκείνα τα γλοιώδη χαμέγελα, εκείνα τα χειλή ύπνου που αναστράνωνται πάνω από τα δόντια, εκείνα τα βαριά, διεφθαρμένα, μάσκη μα βλέμματα, εκείνες τις πάντα ανήσυχες ρυτίδες ανάμεσα στη μάτι και στα χειλικά, που χαράχτηκαν από το μίσος, εκείνη τη μάτι τους, γαμήφι σαν αρπακτικό πτηνού... Κατ τα μάτι, αχ, τα μάτι... Στριφαγιούνται πυρετωδάς, με κόρες στο χρώμα του φρυγανισμένου φωμού, αποκαλύπτοντας αρρώστιες του ήπατος, χαλασμένου από τις επικρίσεις που τροκάλεσε ένα μίσος δε-

Οι δικτάτορες
πάντοτε χρειάζονται
την εικόνα
του Εχθρού
για να προσφέρουν
το αίσθημα
της ταυτότητας
στους οπαδούς
τους⁹⁹

μεταφόρδη για τά δύσα συμβαλνουν σημερα. Συν τοις άλλοις δίλεις οι μηχανογραφίες πάνω επιδίδω στους ηλεκτρογράφους και στις μυστικές υπηρεσίες του 19ου αιώνα είναι ίδιες με αυτές των οποιωνεμπιμούστε μάρτυρες σήμερα. (Α.χ. η περίπτωση με τα WikiLeaks).

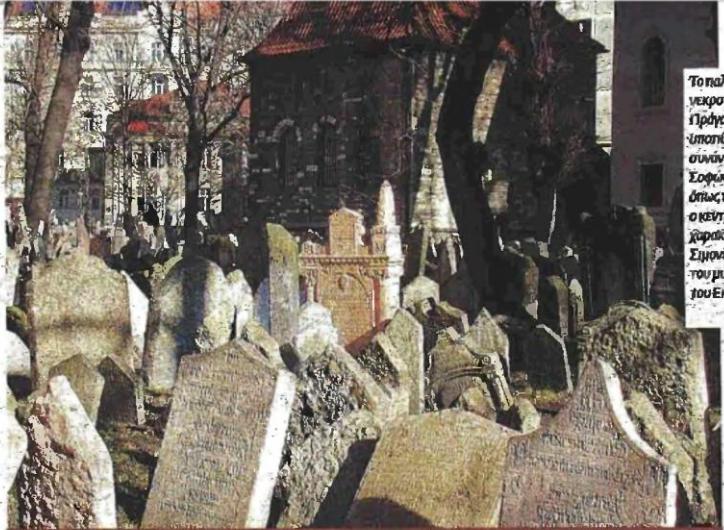
- Εχετε γράψει παλαιότερα ένα αυτοπαστικό δοκίμιο με τίτλο «Ψευδή Πρωτόκολλα». Αυτό ήταν θυμητής για τους μαθιστορήματός σας;

«Λίγο-πολύ, ναι». Επιστέψετε ότι οι συναρμοσίες αφίζουν την Ιστορία; Κι αν αυτό ισχύει των 190 ακόντια, τι καχύπει σήμερα;

«Εἶπαν εναντίον τῆς πάροντος των συνωμούσων [βέβαιοι] Ἐκκέρημες του Φουκού. Δεν λένε πως δεν υπέβλεπαν συνωμοσίες αλλά πως διάν εἴπηγμα κανονών της δημόσιοποιότητας καὶ τοι διοι μεταβίβαλεν ἀπότιμον· νοῦν. Η δολοφονία του Ιουλίου Καίσαρα γίνεται υποπλεύσμα συνωμοσίας από ειναὶ βέβαιο, αλλὰ το σχέδιο αποκαλύφθηκε στην δολοφονία του Καισαρίδη του Καίσαρα. Ο Καπιλίνας εξένθε- νε μὲν συνωμάσα, δῆμος αὐτὴν μετα- καλλιφθήκε ἄνταν την κατηγόρεια του Καίσερον. Η συνωμοσιοληγία παραδίνει δεν γινόγεται απογειωτική θησησόν υπῆρξε μιακαὶ μόνιμον συνωμασιαλλά σύνδοσος ρους, τηστορίας κρία, κυριαρχεῖται μόνιμα μια μαστι- ριάδη καὶ συνεχή παγκόσμια συνωμοσία. Γά τοι καιενιματικόν την παράδοσία».

φιτιφινέματα.

- Στο «Κοιμητήριο της Πράγας» διαπλέκονται πλήθες ιστορικά γεγονότα, οπως η Ντρέιφους, η Παρισινή Κομμούνα (και πάνω από αυτά πόλεμοι, συνωμοσίες, ίντριγκες και δολοφονίες). Είχατε κάποιον ιστορικό πρόσωπο κατά νους στανδμή μουνιαράτας το πορτάρι τον εκ-

Το πανόραμα της Ελλάδας στην αρχαιότητα

«Για εβραϊκή καπταλιστική συνωμοσία μίλησαν τόσο ο Χίτλερ όσο και ο Μουσολίνι»

Σε συνέγενεξή του τον περαμένο Νοέβιρθο Ουμπέρτο Εκεί πει ωτίτα Η πατρόκολλα των Σαφών της Σιών διαμορφώθηκε μεάσια μιας αυστηρεύουσας αντιστηματικής στερεότυπου. Ποιο από αυτά είναι πλέον επικίνδυνο σήμερα;

«Αισθάνουσαν σήμερα ειναίρετα παράνοια ενός παγκόσμιου σχεδίου, αικάμηνον δεν μπορούσαν στούς ερθρίσματας αλλά σε δλάμα μιστήρια κέντρα μιας παγκόσμιας συνωμοσίας. Δείπτη στο Διαβίκτου ή επισκέψεις κάποιου μη βιβλιοπωλείου που εργάζεται σε οπακούφιστη θέματα. Η παγκόσμια συνωμοσία είναι εναίρια Φάντασμα που έχασε λοιπότελο να στεγάνεται πεπλούς ανθρώπους. Ακόμη και ο αντι-

ντρικού θας χαρακτήρα Σιμόνε Σιμονίν:
«Εχαπόλλα πρόσωπη κατά νουν. Ο κόσμος μας είναι γεμάτος από διάφορους Σιμονίν».
- Είστε ένας εξαιρετικά δημοφιλής συγγραφέας στην Ελλάδα και χιλιάδες αναγνώστες συγχρόνων να

σημιτικός των ημερών μας παιχνεύει με παράδοσης αποκάλυψης μας εβραϊκής-καππαλαστικής συναυτομίας - και για εβραϊκής καππαλαστικής συναυτομίας μήπως τόσο ο Στάκερ δύσ και ο Μουσαΐδην.
- Και στο Εκκρεμές του Φουκό καναφέρεται στα Πρωτόκολλα: Αλλά δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στο τελευταίο σας βιβλίο, Γράπτωνας μετέποτε οπίμωκλος ακόμη άνθρωποι ποιοι πιστεύουν ότι τα Πρωτόκολλά δεν είναι πλαστογράφημα
αλλαζανθεγκάτη;
- «Λογικές ή προηγουμένεις επινοητή μου δύνας και ιαναφορά του αρχηγού της Οχρόα (ο.ο.
της μιστικής ή συναυτομίας που ίδρυσε το σάρος Αλέξανδρος Β').

Οι εικάστατορες πλάνοτες χρειάζονται την πιεύμαντον του Εγκρήψη για προσφέροντα τα αίσθημα της ταυτότητας στους επαδούς τους. Δείπνος των Κανθάριπου ορίζεται την έχεγκρητη πλανεγερόν Λίθινον ως επακόλουθο μιας συναιμοσίας της Άλλακτην πόλη την οποία έχουν παρασύρει οι επαναστατικοί μεσοχώροι. Εν πλάνο περιπτώσει, στους αυθόρυβους αρρεστούς νιώναντων ισχυρέτερο μέσα από την προκαταλήψια τους. Μια διάστιγη πανταχού σημείωση είναι η Νέστα Γουμένιστερο, η οποία έγινε γνωστή το 1924. Παρότι λόγω τον επινόητο πλάνο της, απλά αφού ήδη τις έγινε, η Νέστα Γουμένιστερο νομίζεται πολύτιμη αλλοδύνη, τότε θα πρέπει να βεβαιώνεται γινήσια». Τέλειο...».

πι μου για το μιθιστόρημα τύου feuilleton (σε συνέχειες)». – Ξεχάδετε μήπως να επικεφθέτε συντομα την Ελλάδα; «Πάντοτε συνειρεύομαι να επιστρέψω στην Ελλάδα αλλά προς το παρόν δύο μουσικούν χρόνο τον τρόπο να επιστρέψω».

ΠΡΩΑΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

«κι τους έβλεπα κάθε βράδυ στον ύπνο μου για χρόνια»

κακοτά ομώνων, καὶ χάνεται μέσα σε χίλια μικρές ρυτίδες που τονίζονται με την γήια – ήδη στα είκοσι σοι, ο λιθαίος είναι στοφιδωτόσμενός σαν γέρος... Και θα σταθμούν αρκετά μεγάλοι για να καταλάβουν πειθεύνεις στο Εβραϊστι, πέρα από τη ματιόδεσης σαν Ισπανόν, αδάντος κράτης, ερωτύλος σαν Λεβαντίνος, αχάρης σαν Μαλέτζος, θραύσος σαν ταγύνος, βρόκωσας σαν Αγγίλος, λυγδάρης σαν Καλιούχος, αυταρχικός σαν Πρώσος και συκοφάντης σαν αυτούς που έιναι οπαδοί Αστού, είναι και μοιχός, εξαιτίας του αστυνομικού γράπτου ποδού του – ο οποίος οφείλεται την απεριπομή που τους κάνεινε έχουντα πιο έγκολα στούςει, με μια πετρώδη σανανογλία ανάμεσα στον νιανιόριο του σαράντα ματός τους και τη σπηλαιώδη χωρητικότητα εκείνης της μισσακωπτριασμένης τους προεξόδης.

Εγώ τους Εβραίους τους ἔβλεπα μέθε βράδυ στον ὑπό μαρτυρία χρόνια. Ευτυχώς, δεν τους συνάντησα ποτέ, εκτός από την πουτανάσα στο κέγκετο του Τορίνο, τότε που ήμουν νεαρός (αλλά δεν αντλάζα πάνω από δύο λέπτα μετ' αρχής της πτ.)... Τους Γερμανούς τους γιγάντιους και δούλεψα και γ' αιτούς, το καταπέρευσίδος ανθρώπων που μπορεί να διανοηθεί κανείς. Ο Γερμανός παράγει κατά μέσο ρού διπλότιο δύο περιπτώσιμων από έναν Γάλλο. Υπερβολική δραστηριότητα τανεντέρων και επελήγη του εγκεφάλου, πράγμα που αποδεικνύει την καταπέραση της φυσιολογίας τους. Την εποχή των βαρβαρικών εισβολών, οι γερμανικές ορδες διέβιαζαν διαδρομή των με παραλόγους ποδόστρεφες ωματοκτόνων εκκριμάτων. Εξάλλου, ακόμα και κατά τους προηγούμενους αιώνες, ο Γάλλος ταξιδώντας καταδύοντας εισέβαλε σε είναι διανοήσεις

τα σύνορα της Αλασίας, χάρη στο αφύσικο ρήγμαστον των περιπτώματων που έβλεπε κατά μήκος των δρόμων... Ο Γερμανός ζειεσται κατόπιν στην ευτερηκή αμμοχανίας, που ουφελεται στην υπερβολική μηλιά κατα την χορήγη λουκάνικων πικαντικα πατατοφρύδη. Τους είδαν ένα βράδυ, στη διάρκεια του μοναδικού ταξιδιού μου στο Μόναχο, σ' εκείνους τους ιερόλυκους άνθρωπους τους, γέματους καπνούς, όπως εγγέλζα λιμάνια, να ζέγουν λίπιος και λαρδί κάθονταν οκόμα και δύσ δύο, εκείνος κι εκείνη, με τα χέρια σφιγμανόγυρων από κουπούλα μηπρούσου θα ξεδιψώσαν ακόμα και μιαν αγέλη παχύδερμων ματιών μότι, σ' έναν κτηνώδη ερωτικό διάλογο, όπου δύο σκιλάπια μυρίζονται, μετα θυροβάση και μόχορα γέλια τους, την ασαφή λαρυγγική ευθυμία τους, με ιδιαίτερη σημασία την αναπνοή

καλώπιτα πρόσωπα και τα σύμπτατους, σαν το λάδι στην επιβερμίδα των αρχαίων θηραμάτων του ιθύδρομου. Γεμίζουν τα στόμα με το Κείστη τους, που πάει να πει πινέμα, αλλά είναι το πνεύμα του ζήσου τους τους αποβλάκωνανέ-ους και έχει γίνεται πέρα απ' τον Ρήγο, δεν δημιουργήθηκε ποτέ κάτιον ενδιφέρον στην τέχνη, εκτός από ορισμένους πίνοκ-κες με αιροπτήρια μούρτα και από ποιή-ματα θανατόφρακ αινάς. Κι ας μη μηλ-σουμε για τη μουσική τους: δεν λέω για εκείνουν τον αιζομή και Νέπνιμο Βάγκρη που τώρα ξετρέλανε άκομα και τους άλλους, μασπού το λίγο που έχω ακούσει, και οι ουνθεέες εκείνουν του Μπάχου τους στε-ρνούνται επτάλων αρμονίας, είναι ψυχρές σαν μια χειμωνιάτικη νύχτα, ενώ οι συμ-φωνίες εκείνου του Μπετόβεν είναι ένα φεγγάρι πάνω στην θάλασσα.